

dette lovforslag faktisk er irrelevant for mange kommuner, altså de kommuner, der har en pasningsgaranti. Det er klart, at det er den bedste løsning for en familie, at de er i en kommune, hvor der er pasningsgaranti.

Med hensyn til de andre kommuner mener vi samtidig, det er positivt, at de med dette lovforslag får mulighed for at tage de individuelle hensyn, der bliver lagt op til – at man f.eks. kan tage hensyn til, at søskende skal i samme institution, eller tage hensyn til folk, der får tilbudt et arbejde og dermed har et pludseligt behov for at få passet deres børn.

Lovforslag giver mulighed for mere fleksibilitet og individuelle hensyn, men samtidig betyder det, at den enkelte kommune kan fortsætte med at benytte anciennitetsprincippet, hvis det er det, den ønsker. Dog mener vi, det er vigtigt at tilgodese dem, der har store eller særlige behov, og derfor er vi også glade for og lægger vægt på, at lovforslaget ikke ændrer faktum, at kommunerne skal prioritere børn fra familier, hvor der er særlige sociale problemer.

Samtidig bliver det med lovforslaget indført en forventet længste ventetid. Det vil give forældrene en bedre idé om, hvornår de kan regne med at få deres barn i institution, og det er godt, fordi der ikke er noget så forfærdeligt som ikke at kunne planlægge sin tid og sine muligheder.

Kl. 11.55

Som sagt kunne det være dejligt, hvis dette lovforslag snarest muligt blev irrelevant, fordi alle kommuner fik en pasningsgaranti. Men indtil da er vi glade for den mulighed for fleksibilitet og den mulighed for at tage særlige hensyn, som ligger i forslaget, og vi kan derfor fra konservativ side støtte forslaget.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste ordfører er fru Sanne Rubinke.

Sanne Rubinke (SF):

I SF finder vi, at det her forslag i bedste fald er inderlig overflødigt og i værste fald en mulighed for at vende tilbage til tidligere tiders lem-fældige praksis i de kommuner, hvor man har vanskeligst ved at håndtere de her ting, med nogle fuldstændig rædselsfulde perspektiver, hvor vi jo har været inde på nogle af dem tidligere i debatten i dag.

I SF har vi svært ved at forstå, hvorfor det er vigtigt for ministeren at ændre på et princip om optagelse, som efter vores opfattelse har fungeret ganske udmærket. I øvrigt er forslaget efter vores opfattelse behæftet med så mange vage formuleringer, at det ikke er muligt at gennemskue, hvilke smuthuller kommunerne kan finde, hvis det er den interesse, man skulle have nogle få steder.

Vi forudser negative konsekvenser for børn af ledige eller andre med ingen eller svag arbejdsmarkedstilknnytning, og det er groft i strid med SF's opfattelse af, hvordan dagtilbud til børn skal fungere. I øvrigt forekommer det mig også i direkte modstrid med de skønne ord, vi har hørt statsministeren udtale, bl.a. i sin åbningstale, om at bryde negativ social arv. Lidt helhedstænkning, lidt sammenhæng og lidt omtanke ville være så ønskelig.

Vi synes også, at det her forslag repræsenterer en virkelig grov form for systemtænkning pakket ind i pæne ord osv., men dog en grov systemtænkning, og vi kommer i harnisk, når det hyklery slår igennem.

For os er det vigtigt, at alle børn uanset deres forældres tilknytning eller ej til arbejdsmarkedet har lige adgang og ret til dagpasningstilbud. Det forhold tilgodeses i fuldt omfang i de nugældende regler, der bygger på anciennitetsprincippet, og vi agter ikke at medvirke til at ændre det i negativ retning.

Som vi også har været inde på tidligere i dag, er det også for SF sådan, at vi ikke blot ser dagpasningstilbud til børn som et spørgsmål om at få børnene opbevaret betryggende og på rette tid, mens mor eller far er på arbejde. Det handler lige så meget om børns vilkår og hele livssituation, der bygger på, at de kan indgå i kvalitative og udviklende tilbud sammen med andre børn.

Med det her forslag tror vi, at man i værste fald kunne opleve, at nogle af de børn, der har aller mest behov for at være sammen med andre børn, kan udelukkes i kortere eller længere tid, og det vil vi altså ikke være med til. Det skal